

ningen bliver betydeligt større, i alt Fald nærmere 20—30 pCt. Det kan ingen af os afgøre. Men der er ingen Landmand, der her har staaet op og sagt, at det bliver 10 pCt. Jeg vil afvente, om nogen af Landborepræsentanterne her vil udtale: Vi er overbeviste om, at Stigningen er kun 10 pCt. Det Eksempel, som det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) nævnte, tydede jo paa noget ganske andet. Vi, som ser, hvad der sker ude i Omsætningen, hvilken Højkonjunktur Landbruget er oppe paa, hvilke Spekulationspriser der faktisk betales, er ganske overbeviste om, at de 10 pCt. slet ikke forslaar.

Jeg fremkaldte saavel fra den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) som fra det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) en Udtalelse, som for saa vidt var mig en Tilfredsstillelse, idet de ærede Medlemmer hævdede, at det ikke havde været Udvalgets Hensigt at ville animere til en særlig Topvurdering; men det var kun Hensigten at naa til Ensartethed i Vurderingen. Men det er vistnok alligevel Meningen, at denne Ensartethed skal opnaas paa den Maade, at man sætter de vedkommende op i Lighed med dem, som staar højt, og ikke trykker dem ned i Lighed med dem, som staar lavt. Jeg skal minde om, hvad der staar i Ejendomsskyldlovens § 2, nemlig: „Som Vejledning ved Værdiens Ansættelse tjene dels opnaaede Salgspriser, dels efter Omstændighederne Vurderinger til Laaneefterretning“. Jeg beder dem tage i Betragtning, at ved den forestaaende Ejendomsskyldvurdering maa altsaa de opnaaede Salgspriser, der i Øjeblikket er saa urimelig høje for Landbrugets Vedkommende, lægges til Grund. Og at de Vurderingssummer, som fremkommer, naar en Ejendom vurderes til Laaneefterretning, er den øverste Top, der er Tale om at naa, er jo givet. Kan man gennemføre en ensartet Vurdering til Ejendomsskyld i Overensstemmelse med denne øverste Top, ja saa kan man dristig sige, at det bliver 30 pCt. mere i Sammenligning med den nuværende Ejendomsskyldvurdering, og det er jo derom, det drejer sig.

Den ærede Ordfører fandt, at der var en Uoverensstemmelse i mine Udtalelser, naar jeg havde sagt, at det var vanskeligt for Gennemsnits-Landmanden at faa Rente af den sidste Formue, han havde staaende i Gaarden, naar vi kommer op til den Pris, vi her taler om, samtidig med at det var en saadan Guldalder, som de høje Priser betegner. Nej, der er intet Mod-

sætningsforhold heri, thi jeg har gentagne Gange nævnt, at det er Spekulationspriser, Priser, der ikke svarer til Brugsværdien, men som Ejendommen altid drives op til i opadgaaende Tider i Forventning om vedblivende opadgaaende Tider. Ejendomsskylden sættes jo ikke efter Nettoudbyttet af Ejendommen, ingenlunde, den sættes i Henhold til Reglerne i § 2 i Ejendomsskyldloven, som jeg har anført. — Naar man, som den ærede Ordfører udtalte, har haft til Hensigt ikke at paalægge de smaa Skatteydere højere Skat, har man — derom er jeg overbevist — været meget uheldig med Opnaaelsen af dette Formaal. — Jeg skal slutte med at sige, at jeg synes ikke, det klæder den ærede Ordfører at ville underlægge mine Udtalelser egoistiske Bevæggrunde. Der-til er der absolut ingen Anledning.

Mads Larsen: Naar det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) lyser efter Landborepræsentanter, der vil staa op og udtale, at Stigningen ikke vil blive mere end 10 pCt., vil jeg sige, at efter det Kendskab, jeg har til Prisforhold paa Ejendomme og den Stigning, der har fundet Stedovre paa min Egn — og dette Kendskab er ikke saa ganske ringe, thi jeg har været Vurderingsmand i min Kommune lige fra Ejendomsskyldlovens Ikrafttræden i 1903 til Dato —, fremkom der allerede i 1909 ved den første Omvurdering en saa betydelig Stigning, at jeg føler mig overbevist om, at Gennemsnitsstigningen paa Ejendomspriserne i min Kommune nu ikke vil overstige 10 pCt. Men det er muligt, at den Forskel, der er i Opfattelsen af dette Forhold, hidrører fra, at i Jylland er Ejendommene hidtil paa langt nær blevet vurderet til deres Værdi, men det er de i den Landsdel, hvor jeg er kendt.

N. Neergaard: Det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) sagde, at det at sætte Fradraget til 3,000 Kr. var i god Overensstemmelse med vor Stilling i 1910, skønt vi den Gang kun satte det til 2,500 Kr., idet Ejendommene siden da var steget saa meget i Pris. Deri har det ærede Medlem aabenbart ikke Ret, thi vi har netop taget Hensyn til Prisstigningen paa Ejendomme i Forhold til det Standpunkt, vi tog i 1910, derved, at medens vi i 1910 foreslog samtidig med de nu foreslaaede Fradragsregler at sætte Promillen op fra 1,1 til 1,25, lader vi den nu blive staaende. Det er det Hensyn, vi tager til den Forandring, der er sket i de mellemlig-